

ske ogsaa andre, der have sluttet sig dertil — om, at der maatte blive udsendt et Tog fra Helsingør omtrent Kl. 8 om Morgenen i Vintertiden — det er kun Vintertogplanen, der har været klaget over —, som uden Standsning mellem Rungsted og København kunde være i København paa en Times Tid. Det Tog, som nu gaar Kl. 8,14 fra Helsingør, er først Kl. 9,36 i København, for saa vidt er det noget længere undervejs end i Fjor. Det ankede det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) over og kunde ikke forstaa andens Grund dertil, end at man vilde haane Andragerne. Det er dog langt fra Tilfældet. Grunden er ganske simpelt den, at det Tog ikke kunde overkomme al den Ilgodstrafik, det har, med den Køretid, som tidligere var given, dernæst ogsaa, at man maa lade det holde et Minut længere i Hellerup; fremdeles, at det skulde holde ved det ny Billetsalgssted ved Kokkedal, og endelig, at man fra svensk Side ønskede, at det skulde gaa noget tidligere fra Helsingør, end det gjorde. Tidligere gik det 8,23, nu 8,14. Det hargjort, at det er nogle Minutter længere under Vejs end i Fjor. Hvis man nu vilde imødekomme dette Ønske fra Egnens Side om et Tog ved den Tid om Morgenen, der ikke standser mellem Rungsted og København og derved kunde indvinde et Kvarter eller en halv Time, og ligeledes det Ønske, som fra samme Side er fremkommet om et Tog fra København ved 3—4—5-Tiden om Eftermiddagen, som ikke holdt før Rungsted, vilde det kræve Indlæggelse af et helt nyt Tog i hver Retning eller to nye Tog i hver Retning mellem Rungsted og København. Ærede Medlemmer maa tro Administrationen paa dens Ord, at anderledes kunne disse Ønsker ikke imødekommes. Togene kunne ikke fremskyndes mere, end de blive. Naturligvis kan der indlægges nye Tog, og for saa vidt er det kun et økonomisk Spørgsmaal.

Hvad det betyder i Penge, skal jeg meddele de Herrer. Et Tog i hver Retning mellem Helsingør og København koster for Vintertiden alene omtrent 28,000 Kr., og to Tog i hver Retning mellem Rungsted og København omtrent 30,000 Kr. Det er Pengene, og nu vil jeg dog tilføje, at der er faa Strækninger i Danmark, som ere bedre betjente med Tog end Nord- og Kystbanen. Maaske Nordbanen nok er noget bedre stillet end Kystbanen, men alligevel er der paa Kystbanen 7 Tog i hver Retning, det er ikke saa ringe. Det er hele Strækningen fra Hel-

singør til København, jeg her taler om. Vil man regne de lokale Tog til Rungsted og Klampenborg med, bliver der mange flere. Helsingør By — synes jeg — har saa meget mindre Grund til Klage, og det samme gælder Snekkersten, som disse to Stationer ikke blot have Kystbanen men Nordbanen, hvor der er 8 Tog i hver Retning (foruden Teatertoget), saaledes at der altsaa bliver 15 Tog i hver Retning. Naar det ærede Medlem for Helsingør derfor klager paa sin Bys Vegne, forekommer det mig noget ubegrundet. Det hører neppe til de rimelige og begrundede Krav, han kan paaberaabe sig det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) som Støtte for. Saa var der endelig et Ønske om, at Nattoget fra København til Rungsted skulde føres videre til Helsingør. Det har man prøvet før, men da var der næsten ingen rejsende med. For Helsingør og Snekkersten har det ingen Betydning; det er Humlebæk, Espergærde, Nivaa, og om man vil, Kokkedal, som have Interesse i Spørgsmaalet. Folk derfra kunne komme hjem med Toget Kl. 9¹/₂, men det er dem ikke sent nok, de ville ogsaa have et Tog Kl. 11⁴⁵, men det er dog maaske lidt for meget at forlange. Jeg haaber hermed at have besvaret de forskellige Anker vedrørende Kystbanen.

Jeg vender mig paa ny til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), men det vedrører nu ikke Statsbanerne, men Vandbygningsvæsenet, som jo ogsaa hører under mit Ministerium. Det ærede Medlem ønskede en yderligere Sikring af Bovbjerg. Dette er et Spørgsmaal, som gentagne Gange har foreligget ogsaa i min Tid. Jeg vil sige, at det er store, meget store Kapitaler, det her drejer sig om, og jeg vedkender mig den Anskuelse, at det er for store Kapitaler. Det kan ikke betale sig; man kan ogsaa købe Guld for dyrt, hvor megen Pris man end sætter paa hver Fodsbred af sit Fædrelands Jord. Der er jo andre Steder i Landet, hvor der ogsaa kunde være Brug for Penge til Opdyrkning af Jord, saa Folk kunde leve derpaa. Der kunde Pengene maaske finde bedre Anvendelse end blot til at beskytte det, der ganske vist nu aarlig falder ned fra Bovbjerg. Overhovedet have de vist Ret, som sige, at det aldrig kan betale sig overfor Havets Vælde at ville beskytte Kysterne for den Jords Skyld, som falder ned. De faa Tønder Land eller maaske ikke saa faa endda, som det drejer sig om ved Bovbjerg, der i Tidens Løb, i Aarhundredernes Løb, formodentlig